

מ"ת 4369/11/23 - מדינת ישראל נגד פרג' חרומי, מחמד דבארי

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 4369-11-23 מדינת ישראל נ' חרומי(עציר) ואח'

לפני מבקשים נגד משיבים
כבוד השופטת מירב עמר כהן
מדינת ישראל באמצעות מתמחה מתן דניאל (בוזגלו)
1. פרג' חרומי (עציר) עו"ד לי כהן ועו"ד אריאל וקנין
2. מחמד דבארי (עציר) עו"ד רן אבינועם

החלטה
1. כתב האישום:

בתאריך 2.11.23 הוגש כתב אישום המייחס למשיבים עבירות של כניסה למקום צבאי, החזקת מכשירי פריצה והסתייעות ברכב לביצוע עוון או פשע.

כעולה מעובדות כתב האישום בתאריך 25/10/23 נסעו הנאשמים ברכבו של המשיב 1 ונכנסו בדרך שאינה ידועה למאשימה לכביש 241 הסמוך לרצועת עזה אזור הוכרז אותה העת ע"י אלוף פיקוד הדרום כשטח צבאי סגור.

בהמשך בסעיף 3 לעובדות כתב האישום צוין כי בשעות הערב בסמוך לשעה 17:40 הבחין במשיבים חייל שהיה במקום כשהם עוצרים בתחנת דלק בצומת "מגן" הנמצאת בשטח הצבאי הסגור. בשלב מסוים תוך כדי שהחייל מבקש לברר עם המשיבים איים על החייל המשיב 1 באומרם לו: "מי אתה יא בן זונה, אתה רק חייל", והוסיף: "אתה עוד תשמע ממני".

החייל הודיע למשיבים שהם עצורים, אזק אותם והזעיק משטרה.

בחיפוש ברכב נתפסו מכשירי פריצה.

2. בד בבד הוגשה **בקשה למעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים.**

3. **טיעוני הצדדים בתמצית:**

באת כח המשיב 1: הפנתה למזכר אשר ממנו עולה כי החייל התבלבל ומי שקילל ואיים זה המשיב 2 ולא המשיב 1. עוד ציינה כי אף אחד מהנאשמים לא יוחסה לו עבירה של איומים.

באשר לעבירה של כניסה למקום צבאי סגור - טענה כי ניתן היה לעבור במחסומים בלי בעיה ולפיכך המשיבים לא ידעו כי מדובר בשטח צבאי סגור. המשיב 2 סייע למשיב 1 למצוא את תעודת הזהות שלו שנמצאת בכרם שלום.

לעניין החזקה של כלי פריצה - מדובר בשני קטרים כאשר אחד מהם ע"פ חוות דעת אינו יכול לשמש לפריצה והשני כן. לאור חולשה בראיות סברה באת כח המשיב כי יש צורך לשחרור המשיב בתנאים מינימאליים ולחילופין, הציעה גם ערבים לבחינה.

ב"כ המשיב 2: העבירה של כניסה לשטח צבאי סגור לא מתקיימת שכן לא מתקיים יסוד נפשי של מודעות לכך כי הם נכנסו לשטח צבאי סגור. צריך להיות שלט באופן בולט בכניסה לאותו אזור.

המשיב טען כי המשיבים מתארים נסיעה בכביש ולא בשטח. הציג דו"ש של עין הנץ בו נראה הרכב ובו שהו המשיבים. המשיב מסר גרסה ברורה לפיה נסע לקחת את תעודת הזהות שלו.

לגבי עבירה של איומים - טען כי יש בלבול בין המשיב 1 למשיב 2. טען כי דלת הנוסע ליד הנהג אינה תקינה כך שהנוסע צריך לצאת מדלת הנהג ואולי זה גרם לבלבול.

עוד ציין כי נכון שעולה ריח לא טוב מההימצאות שלהם במקום אך המשיבים מסרו גרסה שהם נכנסו לתדלק. אין אינדיקציה לביצוע עבירות. הקטר שנתפס הוא נתפס אצל האחר.

ב"כ המבקשת:

ביחס לעבירה של כניסה לשטח צבאי סגור ציין כי המשיבים מסרו גרסאות סותרות ביחס למסלול נסיעתם. הם עברו בדרך מחסומים. כשהם פגשו בחייל בת. הדלק הם לא הזדהו.

המשיב 2 היה במקום כדי לפרוק סחורה. המעסיק מספר שבדרך עצרו אותו בדרך נאלץ להציג הודעה בטלפון כלומר להציג הסבר מדוע הוא נכנס. משיב 2 שנוסע אתו מבין שצריך להציג אישורי כניסה.

לגבי עבירת האיומים - ציין כי ככל הנראה חלה טעות ויש צורך לתקן את כתב האישום בעניין עבירת האיומים.

ביחס לעילת המעצר הצביע על מסוכנות ועל קיומו של מצב ביטחוני שמאלץ את כוחות הביטחון גם להתמודד עם כניסת עבריינים לשטח הצבאי.

כמו כן, הפנה לעברם הפלילי של המשיבים. משכך, עתר למעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים.

4. דין והכרעה:

פן משפטי:

הכרזה על שטח צבאי סגור-

סעיף 115 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 קובע:

115. (א) מי שנכנס למקום מוגבל, ניסה לחדור לתוכו, שהה בו, ניסה להתחקות על מבנהו או על הנעשה בו, או ללא הסבר סביר שוטט בקרבתו - כשאינו מוסמך לכך - וכן מי שניסה להפריע או להטעות זקיף או שומר המופקד על מקום מוגבל, דינו - מאסר שלוש שנים; התכוון בכך לפגוע

בבטחון המדינה, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים.

(ב) בסעיף זה, "מקום מוגבל" - מקום המוחזק בידי-צבא הגנה לישראל או המשמש למטרה בטחונית, ועל הכניסה אליו הופקדה שמירה או שהיא מוגבלת לפי הודעה שהוצגה באופן בולט מחוצה לו.

לעיתים, צה"ל סוגר שטח ומגדיר אותו כשטח צבאי סגור. אכן, ללא פרסום הצו המורה על סגירת השטח כשטח צבאי סגור לא יכול אזרח מן השורה לדעת כי מדובר בשטח צבאי שהכניסה אליו אסורה. מכאן, לצורך קיומו של היסוד הנפשי הדרוש לעבירה הוצבה דרישה בסעיף ב לפיה: "**על הכניסה הופקדה שמירה** או שהיא מוגבלת לפי **הודעה שהוצגה באופן בולט מחוץ לשטח** האמור.

ומהתם להכא, במהלך ה- 7.10.23 התברר בכל אמצעי התקשורת במדינת ישראל כי כל אזור עוטף עזה ומכלול היישובים שבו היו יעד להתקפת טרור רצחנית ושפלה וכי המקום הפך לאזור לחימה ובו חיילי צה"ל. בנוסף, אף הוצבו מחסומים בדרכים המובילות לעוטף על מנת שלא לאפשר כניסתם של אזרחים ללא היתר לאזור זה. (ראה הודעתו של מר איתן לנגר, חייל מילואים מיום 30/10/23 באשר לפריסת המחסומים המאוישים ע"י משטרת ישראל, מתנ"א, מג"ב).

המשיב 1 ציין בהודעתו מיום 25/10/23 ש' 49) כי "לא היו חסומים אולי לא עצרו אותנו ועברנו".

המשיב 2 ציין בהודעתו מיום 25/10/23 ש' 45 : "עברתי דרך אופקים, לא ראיתי משטרה צבאית אני ראיתי משטרה רגילה, **עברתי את המחסום אני וחברי פרג' והמחסום השני בצומת מגן**".

לאור האמור, ברי הוא כי גם לדברי המשיבים היו מוצבים מחסומים בשטח והם ידעו על כך שמדובר בשטח מלחמה.

לא זו אף זו, ביחס למשיב 2 - מעסיקו מר סאלם בחבוח ציין כי נסע עמו קודם לתפיסתו בידי המשטרה, בשעות הבוקר על מנת לפרוק משאית וציין כי במחסום מגן עצרו אותם חיילים וסאלם הציג להם הודה בטלפון לפיה נסיעתם היא על מנת לפרוק את תכולת המשאית ואיפשרו להם לעבור.

כך שהמשיב 2 ידע כבר משעות הבוקר כי במגן ישנו מחסום ולא ניתן לעבור ללא אישורי מעבר.

לפיכך, בנסיבות אלה, אין מדובר בשטח שאין ידיעה של כלל הציבור לגביו שהוא שטח לחימה. גם המשיבים יודעים זאת ומעבר לידיעה שהיא בבחינת נחלת כלל הציבור, המשיבים ראו ונוכחו לדעת אודות קיומם של מחסומים כאמור.

בנוסף, הטענה לפיה המשיבים נסעו בשטח האמור על מנת לאתר תעודת זהות של המשיב 2 נסתרת בחומר הראיות ולפיו תעודת הזהות של המשיב אבדה עוד הרבה קודם לאותו יום ולמעשה מדברי המשיב עצמו ניתן ללמוד כי ת.ז אבדה לפני 4 חודשים.

לפי הודעת סאלם בחבוח הנ"ל לא יכול להיות שת.ז של המשיב 2 נפלה באותו יום בעת פריקת המשאית שכן לדבריו, שבועיים עובר למועד החקירה תפס אותם שוטר בשגב שלום וסאלם הציג רישיון נהיגה ומוחמד נתן ת.ז שלו בע"פ לשוטר.

המשיב 2 מאשר בחקירתו את דברי סאלם ועוד מצייין כי למעשה תעודת הזהות שלו אבדה לו לפני 4 חודשים:

"ש. אז הלכת לאזור אשכול לא לחפש את תעודת הזהות שלך, מתי אבד לך ת.ז?"

ת. לפני 4 חודשים, לפני שלוש וחצי חודשים". (ראו הודעת המשיב 2 מיום 29/10/23 ש' 20).

מן המקובץ עולה כי המשיבים היו מודעים לכך שמדובר בשטח צבאי סגור ובכל זאת נכנסו לשטח ללא אישורים. הטענה בדבר חיפוש אחר ת.ז השייכת למשיב 2 נסתרה, בלשון המעטה, בחומר הראיות.

לעניין עבירת האיזמים - האמירות כלפי החייל הושמעו על ידי המשיב 2 כך עולה ממזכר של השוטר גולן אסרס מיום 30/10/23. באשר לטענות ב"כ המשיב 2 כי יתכן וחל בלבול הטענות ייבדקו לעומק בעת ברור ההליך העיקרי.

כעולה מהודעת חייל המילואים (הודעה מיום 25/10/23), מר לנגר, הנוסע של הרכב קילל אותו: **"מי אתה יא בן זונה אתה רק חייל"** וכן, איים עליו באומרו לו: **"אתה עוד תשמע ממני"**.

מדובר בדברים אשר נועדו להקניט או להפחיד את איש המילואים ולהרתיעו מלמלא את תפקידו. ומכאן שדרישת היסודות הקבועים בסעיף 192 מולאו.

יוער כי העובדות תוארו בכתב האישום אך לא יוחסה עבירה בסעיפי החיקוק. נראה כי מדובר בטעות אנוש וכפי שהצביע על כך ב"כ המבקשת תוגש בקשה לתיקון כתב האישום.

באשר לעבירה של החזקת כלי פריצה - זו מיוחסת למשיבים בצוותא חדא מכח אותה מימרה ידועה "הילכו שניים יחדיו בלתי אם נועדו". המשיבים החזיקו ברשותם כלי פריצה, כאשר הם מסתובבים בשטח צבאי סגור באופן מתמיה ומחשיד. נסיבות אשר הובילו למעצרו בידי חיילי המילואים במקום.

מן המקובץ עולה כי קיימות ראיות לכאורה ע"פ המבחנים אשר נקבעו **בהלכת זאדה**.

באשר לעילות המעצר קמה עילה מסוג מסוכנות שהרי הימצאות המשיבים באזור שטח צבאי סגור העלתה מסוכנות לקיומו של אירוע פחע"י. כוחות הביטחון נדרכו והוקצה כח אדם משטרתי לטיפול בכך. בהינתן מצב המלחמה יש בכך כדי להעסיק את כוחות הביטחון ולהפריע לחימה. בהקשר זה מפנה להודעתו של השוטר עדי דוד כהן המשרת במשטרת ישראל ביחידת יואב המדברת בעד עצמה (עמ' 1 ש' 1).

כמו כן, נתפס ברכב בו נסעו המשיבים קאטר ויש בו כדי להעיד על החזקת כלי פריצה בנוסף לנסיבות התמוהות של שהייתם בשטח הלחימה.

ועוד, מהודעת חייל המילואים מר לנגר, עולה כי המשיבים ביקשו ממנו 50 ₪ כדי לקנות דברים מחנות הנוחות. עוד ציין כי ידע שחנות הנוחות נפגעה כתוצאה מהמלחמה והיא הרוסה כך שהבין כי המשיבים לא באו לקנות אלא לגנוב ולבזוז. יובהר באופן ברור כי לא מיוחסת למשיבים עבירת רכוש כלשהי אך השהייה של המשיבים בשטח הצבאי, כשבאמתחתם קאטר, בנסיבות המתוארות ע"י מר לנגר, יש בה כדי לגבש נסיבות תמוהות ומחשידות.

משקבעתי קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר מסוג מסוכנות, יש לבחון בכל מקרה ומקרה את נסיבותיו של המעשה, העושה והאפשרות לאיון המסוכנות הנובעת מהמשיב הקונקרטי כמצוות סעיף 21 (ב)(1) **לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים)**, התשנ"ו - 1996 (להלן: **"חוק המעצרים"**). ובמקרה דנן, מדובר במשיבים שלחובתם

עבר פלילי משיב 1 - קיימת הרשעה מינואר 2020 בעבירה של גניבה בגינה הוטל מאסר מותנה. בשנת 2018 הורשע בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בגין כך הוטל עליו מאסר מותנה. בשנת 2016 הורשע בעבירה של תקיפת שוטר במילוי תפקידו בגין כך הוטל עליו עונש מאסר מותנה. בשנת 2014 הורשע שוב בהפרעה לשוטר והוטל עליו מאסר מותנה.

עבר פלילי משיב 2 - קיימות הרשעות רבות בעבירות אלימות ורכוש שבגינם ריצה מאסרים. קיימת הרשעה משנת 2022 בעבירות של תקיפה סתם, גניבה, הסעת תושב זר, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, החזקת אגרופן או סכין. בגין הרשעתו בעבירות אלה נדון לעונש מאסר בפועל של 13 חודשים ורכיבים נוספים. כן, קיימת הרשעה משנת 2018 בעבירות של הפרעה לשוטר, החזקה ושימוש בסמים לצ. עצמית, סיוע לזיוף סימני זיהוי של רכב. בגין הרשעתו בעבירות אלה נדון לעונש של 11 חודשי מאסר ורכיבים נוספים (הופעלו מאסרים מותנים). בשנת 2016 - הורשע בעבירות של קשירת קשר לעשות פשע (2 עבירות) ותקיפה כדי לבצע פשע. בשל הרשעתו בעבירות אלה, נדון ל-8 חודשים ו-20 יום מאסר בפועל ורכיבים נוספים. בשנת 2015 הורשע בעבירה של תקיפה סתם בן זוג בגינה נדון לעונש של 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל ורכיבים נוספים. וכן קיימות הרשעות נוספות בגין איומים, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, החזקת אגרופן או סכין, סחיטה באיומים, תקיפת עובד ציבור, תקיפה הגורמת חבלה של ממש פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, גניבה, ועוד עבירות הכל כמפורט ברישום הפלילי ואשר בגינן ריצה עונשי מאסר בפועל.

עברם הפלילי של המשיבים בוודאי מוסיף נדבך נוסף של מסוכנות הנשקפת מהם.

החשש מהישנות העבירות, בהינתן מצב המלחמה הקיים, כאשר חיילי צה"ל וכוחות הביטחון עסוקים בביטחונה של מדינת ישראל ואזרחיה, מחייב מענה הולם לחשש זה במיוחד בתקופה הקרובה. יהא נכון לומר שבתקופה אחרת, רגועה ביטחונית ניתן היה להסתפק בתנאים אחרים. סיכון הקיים בתקופה זו, במצב המלחמה, מועצם וערכו עולה עשרות מונים בהשוואה למצב של שגרה רגועה.

לעניין זה, רלוונטיים הדברים אשר נקבעו בבש"פ 6825/14 **איליה פקטורוביץ נ' מדינת ישראל** (23.10.2014), שבהם התייחס בית המשפט למצב בשטח כפקטור להערכת מסוכנות ולהבדלים במצב השטח אשר יש בהם כדי להשפיע על אומדן לקיחת הסיכון כלפי הציבור:

"אלא, שהמצב בשטח הוא אחד הפרמטרים להערכת מסוכנות, שהרי מסוכנות אינה נבחנת בחלל ריק, אלא על רקע מציאות נתונה. כך, מן המפורסמות כי חלופת מעצר אינה הרמטית ואנה נדרשת להיות הרמטית, אך לא דומה נטילת סיכון מסוים במצב רגיעה לנטילת סיכון במצב בו השטח תוסס. מכאן, שהמצב השורר בשטח היא נסיבה "חיצונית" המהווה אחד הפרמטרים הרבלנטיים בבחינת עילת המסוכנות".

בזמנים אלה, כאשר מדינת ישראל נאבקת מול אויב אכזר ורצחני, נקודת האיזון משתנה לטובת ביטחון המדינה ואזרחיה על פני האינטרס הפרטני של המשיבים.

באשר למשיב 1

התייצבו ערבים לדין שהתקיים ביום 7/11/23. אחותו הגדולה של המשיב, הגב' סאלמה חרומי. הערבה עשתה רושם שמבינה את תפקידה כמפקחת. הייתה מודעת לנסיבות מעצרו של המשיב. ציינה כי המשיב מכבד אותה בהיותה אחותו הגדולה וכן ציינה כי במידה ותהיה הפרה היא תתקשר למשטרה. בנוסף, התייצב חברו של המשיב מר אחמד חמאמה, ציין כי הוא מעורה בנסיבות מעצרו של המשיב אשר בעטיין וכלשונו: "נכנס לשטח צבאי אסור בזמן מלחמה והיה בעיות עם הצבא". הערב אישר כי יסייע לאחותו לפקח על המשיב. גם ערב זה ציין כי יתקשר למשטרה במידה ותהיה הפרה כלשהי. התרשמתי כי הערבים יוכלו לספק פיקוח אנושי מציב גבולות עבור המשיב.

נראה כי בנסיבות אלה ניתן לאיין המסוכנות הנשקפת מאת המשיב 1 בקביעת פיקוח הדוק של ערבים, במשך כל שעות היממה ובתוספת קביעת ערבויות והפקדה אשר יהא בהן כדי לעבות את החלופה וזאת לתקופה מסוימת.

לפיכך, מורה על שחרורו של המשיב 1 בתנאים כדלקמן:

1. מעצר בית מלא בכתובתה של הערבה הגב' סאלמה חרומי ת.ז: 021885751.
2. הפקדה כספית בסך 3,000 ₪.
3. ערבות עצמית בסך 20,000 ₪
4. ערבות צד ג' בסך 20,000 שתחתם על ידי כל אחד מהערבים:

גב' סאלמה חרומי ת.ז: 021885751

מר אחמד חמאמה ת.ז: 026219436

5. מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ עד תום ההליכים בתיק. על המשיב להפקיד את דרכונו בתוך 48 שעות ממועד שחרורו לחילופין, בהעדר דרכון - יצהיר כי אין לו דרכון.
6. היה ובתוך 45 ימים מהיום לא תהיינה הפרות של תנאי השחרור יוכל המשיב להגיש בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור.

באשר למשיב 2 -

ב"כ המשיב לא הציג ערב אשר יוכל לערוב ולפקח עליו. בהקשר זה אציין כי סאלם בחבוח בהודעתו ציין כי המשיב שותה ומשתמש בסמים דבר אשר מגביר את המסוכנות הנשקפת ממנו. נוכח עברו הפלילי המכביד, בצירוף המצב הביטחוני, מצרף הנסיבות אינו מאפשר להיעתר לבקשה לשחרור המשיב ללא גורם מפקח. לפיכך אני מורה על מעצרו עד תום ההליכים.

ככל שיעלה בידו של ב"כ המשיב להציג חלופה ראויה כלשהי, יוכל להגיש **בכל עת** בקשה מתאימה וזו תישקל לגופה.

הערה: תיק החקירה מוחזר לתביעה

ניתנה היום, כ"ה חשוון תשפ"ד, 09 נובמבר 2023, בהעדר
הצדדים.